

Na 10 jaar blijft **SWB** in beeld

Na ruim tien jaar **SWB** komt voor directeur Arno Wentink langzaam maar zeker het einde in zicht. In juni gaat hij met pensioen.

Hij laat dan een bedrijf achter dat ‘relatief niet zo goed functioneerde’, maar inmiddels ‘is uitgegroeid tot een relatief gezond bedrijf’.

door **Loes Geerdink**

ArnoWentink is een bewogen man. Dat blijkt al uit zijn keuze om directeur te worden van een sociale werkplaats, maar nog meer uit zijn invulling van die functie. Gedreven door de opvatting dat iedereen mee moet kunnen doen. Dat iedereen meetelt.

Maar ook dat de mens verantwoordelijk is voor zijn omgeving. Dat bijvoorbeeld het energieverbruik duurzamer moet. Dat de wereld beschermd moet worden, zodat ook de komende generaties er nog plezier van beleven. Daar wil hij ook na zijn pensioen nog voor strijden.

Maar bovenal is ArnoWentink een techneut, een bèta-mens. Die logisch nadenkt en problemen bij de kop pakt. Hij denkt in oplossingen, niet in obstakels. Dat uit zich in zijn aanpak bij de **SWB**, waar onder zijn leiding vooral hobbels zijn geruimd en mogelijkheden gecreëerd. Wentink is ruim tien jaar directeur van de **SWB**. Een periode waarin hij de noodlijdende sociale werkplaats omvormde tot een goed renderend sociaal werkplekbedrijf. Met name door een veel bredere aanpak dan tot dan toe gebruikelijk. De resultaten voor mens en bedrijf zijn hierdoor enorm verbeterd.

ArnoWentinks drijfveer is zoveel mogelijk mensen aan zo regulier mogelijk werk te helpen. „Het zijn mensen die zich voor het overgrote deel niet zelfstandig op de arbeidsmarkt kunnen handhaven.

Die moet je een baan op maat geven, hoe je het ook wendt of keert”, steltWentink.

Daarbij gaat hij pragmatisch en oplossingsgericht te werk. Hij heeft de oude aanpak laten varen om SW'ers in de eigen werkplaats ervaring op te laten doen, met het idee dat ze daarna door kunnen groeien naar een baan bij een bedrijf. Werkgevers blijken terughoudend als het gaat om deze mensen in dienst te nemen. Bang voor hoog ziekteverzuim of andere problemen die het bedrijf geld kosten.

Maar daar laatWentink het niet bij zitten. Zijn oplossing: detacheren.

Zo liggen de risico's weliswaar bij de **SWB**, maar de werknemer kan toch doorstromen naar een baan bij een gewoon bedrijf. En krijgt de kans daar te laten zien wat hij waard is. „ Als je de mensen diep in het hart kijkt, vinden ze het allemaal prachtig als ze bij een derde partij werken, bij Eaton of bij Akzo.”

Vaak gaan ze wel enige tijd binnen de **SWB** zelf aan de slag om de benodigde vaardigheden te leren, voordat ze worden geplaatst bij een geschikte werkgever. „We zijn geen school”, benadruktWentink. Maar leren kunnen ze er wel. „We zijn gegroeid van werkvoorziening naar werken en leren. Onze doelgroep is ook enorm verbreed: van alleen de Wsw naar ook deWet werk en bijstand en sociale activering. In totaal bemiddelen we nu ongeveer 1800 mensen in Borne, Hof van Twente en Hengelo.”

En zo groeit ook het aantal bedrijven gestaag waarbij de **SWB** haar mensen kan detacheren. Ze gaan dan aan de slag met loonsubsidie, met als doel door te groeien naar een volwaardige baan, hoewel velen altijd met loonsubsidie blijven werken. WatWentink betreft moet dat helemaal geen bezwaar vormen, het alternatief is immers dat ze een uitkering krijgen die helemaal door de overheid wordt betaald.

Wentink vindt dat beleid van zowel overheden als bedrijfsleven afgestemd moet zijn op drie P's: people, planet, profit. Hij is ervan overtuigd dat deze heel goed samengaan. „Maatschappelijk verantwoord ondernemen krijgt steeds meer vorm”, ziet hij om zich heen.

„Het is ook een stukje imago, status. Bij bedrijven die gaan voor winstmaximalisering is dat veel moeilijker te realiseren”, beseft hij tegelijkertijd.

„Het is mijn droom om een methodiek te ontwikkelen die de maatschappelijke meerwaarde van milieu en mensen kan vertalen in de balans van bedrijven”, schetstWentink. Daar wilWentink ook na zijn pensionering zich sterk voor maken. „Ik ga niet thuis zitten wachten op de dood”, verklaart hij zijn plannen. Hij denkt dat er veel banen te winnen zijn in bijvoorbeeld de zorg in instellingen, waar altijd handen tekort zijn. Omdat zijn doelgroep onder goede begeleiding prima kan bijdragen, hoopt hij dat overheden bij aanbestedingen van zorg er voorwaarden aan koppelen om bijvoorbeeld SW'ers erbij in dienst te nemen. Uiteraard met loonsubsidie.

„Je moet een functie aanpassen op talenten, maar ook de kosten aanpassen op die talenten”, vindt Wentink. „Het is een belangrijke factor hoe je de maatschappelijke meerwaarde kunt objectiveren. *Social return on investment*. Dat moet je in Nederland meetbaar maken.

Bijvoorbeeld door te laten zien hoeveel je op andere uitgaven bezuinigt. Het kabinet wil heel erg bezuinigen op de mensen die zich niet kunnen handhaven. Maar mensen die de hele dag thuis zitten, hebben bijvoorbeeld ook hogere ziektekosten.”

Daarvoor werkt hij aan een rekenmodel, waaruit blijkt hoeveel je aan de andere kant bespaart door aan de ene kant werk voor deze groep te subsidiëren. „Het is een betrokken project waar ik met drie collega's van SW-bedrijven in het hele land aan werk. Eind vorig jaar hebben we de ideeën ontwikkeld.

Vorige week was onze eerste bijeenkomst. In het midden van het jaar proberen we een eerste evaluatie rond te krijgen.”

Als over de objectiviteit van zo'n rekenmodel overeenstemming zou komen, is dat grote winst. „ Anders blijf je steken op een welles-nietes niveau.” Voor ArnoWentink is dat zijn volgende levensdoel. Wanneer zijn opvolger er eenmaal is, steekt hij zijn tijd in dit ideaal.

Sinds de komst van Arno Wentink (links) wordt het **SWB**- personeel steeds vaker gedetacheerd bij reguliere bedrijven, zoals Cor Wevers (rechts) die als chauffeur bij Brookhuis aan de slag kon. foto **Charel van Tendeloo**

Powered by **TECNAVIA**

Copyright (c)2011 De Twentsche Courant Tubantia 22/01/2011

Via Philips en Urenco directeur bij SWB

Arno Wentink werd op 4-6-'46 geboren in de Achterhoek en is getogen in Enschede. Na zijn studie Werktuigbouwkunde ging hij aan de slag bij Philips in Drachten. Later belandde hij bij Urenco in Almelo waar hij nog steeds woont. Bij Urenco deed hij logistiek en aan- en afvoer en later veiligheid, beveiliging en personeelszaken. Ongeveer twintig jaar geleden koos hij voor een bestaan als zelfstandig adviseur, wat hij zo'n tien jaar deed. De vacature bij de SWB trok zijn aandacht. „In mijn opdrachten als zelfstandige had ik al een aantal dingen gedaan in deze wereld, dus ik wist er iets van en vond het een mooi gebied.” Op 1 juni gaat hij officieel met pensioen, maar het hangt van zijn opvolging af wanneer hij precies vertrekt.

'Als je de mensen diep in het hart kijkt, vinden ze het allemaal prachtig als ze bij een derde partij werken, bij Eaton of bij Akzo.'

Arno Wentink, directeur SWB

Onterecht in het verdomhoekje

Arno Wentink wil zich ook na zijn pensionering sterk blijven maken voor de onderkant van de arbeidsmarkt. Gesubsidieerde banen zitten volgens hem onterecht in het verdomhoekje: „Het kabinet wil heel erg bezuinigen op de mensen die zich niet kunnen handhaven. Maar mensen die de hele dag thuis zitten, hebben bijvoorbeeld ook hogere ziektekosten.”

BETROKKEN

Ook na zijn pensionering blijft directeur Arno Wentink 'zijn' doelgroep bij de SWB een warm hart toedragen. Hij werpt zich op een rekenmodel om hun meerwaarde aan te tonen.